

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Communitas, In Paupertate religiosa inviolata

Wissingh, Anton

Coloniae Agrippinae, 1699

Cap. XVII. De diversitate observatorum Regulæ B. Francisci.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49611](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49611)

tudine, & cura illicita rerum temporalium, quæ teste *S. Gregorio*, oritur ex avaritia. Et talis sollicitudo, secundum *D. Thom.* est quadruplex. i. Est, dum quis temporalia tamquam finem quærit. ii. Dum in illis procurandis apponit superfluum studium, propter quod à spiritualibus, quibus principaliter deservire deberet, retrahitur, vel quando spiritualia principaliter facit propter acquirenda temporalia, alioquin non facturus. Vel quando superflua, modo quolibet, sine mensura, cum aliorum damnificatione, repulsione, immo subinde etiam propriæ naturæ nocimento conquirit, vel negociando, vel sordidè, & quæstuosè nimis laborando, &c. iii. Quando quis timet, ne, faciendo quod debet, sibi necessaria defiant. iv. Quando quis nimis anticipatas facit rerum temporalium provisiones, &c.

CAPUT XVII.

*De diversitate observatorum Regulae
B. Francisci.*

Q. An FF. Minores Conventuales, observando Regulam *B. Francisci*, juxta Summorum Pontificum, ac Conciliorum declarationem, mitigationem, privilegiationem, sint observatores Regulae secundum mentem *S. P. Francisci*, & per consequens sint ab omni scrupulo peccati ac inobservantiae immunes. Circa hujus quæst. resolutionem vide c. XII. supra.

R. Affirm. cum *Navarro*, *Emmanuele Rodero*, *Bartolæ*. in fine libri sui. Quæ responsio

multifariis probatur fundamentis. I. Quia id attestantur Constitutiones nostræ, tempore Pii IV. editæ, & ab ipso confirmatæ pro hoc Ordine, in quarum initio V. 3. habentur hæc formalia: *Nos interim Summorum Pontificam declarationem, usumque bonorum ejus post Patres nostros, qui Ecclesiam illustrarunt, secuti sumus, tutius esse arbitantes, piam Ecclesie declarationem amplecti, quam omnimodam Regulae complexionem cum periculo profiteri; Et maxime cum videamus etiam ipsos observantia Regulae professores habere varios redditus ac proventus, (hoc pro nunc hic non discutitur ex proposito) sine quibus minimè vivere possent.* Unde constat, quòd usus rerum nostro usui à Sede Apostolica concessus, paupertati Regulae non contradicit. Tum, quia Majores nostri, qui doctrina ac pietate insignes fuerunt, ita vixerunt. Tum, quia nos Regulam *B. Francisci* non simpliciter juxta literam, sed juxta Summorum Pontificum declarationem (ita nos docuit B. Pater, cum Sedi Apostolicæ suam Regulam subjecit) profiteamur, præsertim Martini IV. & Eugenii IV. Sixti quoque IV. & Alexandri VI.

II. Dispensatio circa paupertatis altissimæ votum (de quo nostra vertitur controversia) quam litera Regulae præscribit, facta est cum nostro ordine æquè, ac omnibus aliis ordinibus (solis PP. Capucinis, & Minoribus strictioris observantiæ exceptis) à S. Concil. Trid. (Nisi postmodum alii ordines huic juri cesserint, cum approbatione Sedis Apostolicæ.)

III. Ha-

III. Habere dominium bonorum in communiam concessum erat per dispensationem Apostolicam, toti Ordini Minorum, quando is adhuc erat indivisus, tempore Doctoris Seraphici S. Bonaventurae. Quo tempore etiam Ordo Prædicatorum hoc idem privilegium, ejusve confirmationem accepit. Prout videre est in Bullario Magno.

IV. Quia Clemens VII. in quadam sua Constitutione, quæ incipit *Religioni, &c.* declarat expressè, Fratres Minores Conventuales sub obedientia Magistri Generalis existentes juxta S. Francisci Regulam vivere, & privilegiis univ. Ordini concessis uti, & frui posse.

V. Navarr. l. p. conf. tit. de Regul. 16. Conf. sic loquitur de proposita veritate. *Ex quibus colligitur, Fratres Minores Conventuales non potuisse compelli ad profitendum Regulam Fratrum Minorum observantia; quia Regula eorum est longè durior, ac alia, quàm Conventualium: quis ii profitentur Regulam D. Francisci temperatam privilegiis Apostolicis; illi verò profitentur eam nullo tali temperamento laxatam. h. i.*

VI. Emanuel Rodriq. quæstionem de hac materia tractantem absolvens, dicit: *unde, iis stantibus, error est dicere, eos, qui D. Francisci Regulam juxta Ecclesie interpretationem per Summos Pontifices factam vovent, & servant, in statu esse damnationis; nam ex hoc Ecclesiam errare (quod absit) sequeretur in iis; quæ ad anime salutem spectant. Immo dicebat Navarrus, quòd mallet esse Conventualis, observando Regulam D. Francisci*

laxatam auctoritate Apostolica, quam Frater de observantia, non servando illam integram, quam integram vovent observantes, juxta declarationem Nicolai III. & Concil. Viennensis. h. i. Pergit in hoc Ord. min. Convl. professi sunt, & perseverarunt viri doctissimi, & praeclarissimi, qui & Apostolicae Dignitatis apicem ascenderunt. Quorum statum non debuit Persinus condemnare, nec alii reformati contra ipsum verba proferre, non credentes, se tot Patribus prudentiores, quos Deus ad tam eminentem statum vocavit. Solum enim ipsis reformatis licet dolere, quod forte multi eorum, & etiam familiae observantia non servant, neque satagunt integre servare suam Regulam; & lugere, quod multi Conventuales laxius servant illam, quam a Sede Apostolica fuerit laxata; percipientes, ut omnes legem suam intelligant, & ad amissum implere conentur, & nullus eorum declarationem & laxationem Apostolicam auctoritate privata dilatet. Hoc enim munus reformatorum est, & illorum, quorum professio instrumentis reformationis ad charitatem tendit; & non murmurare, & judicare, cum Dominus prohibeat ante tempus judicare, Hæc Rodriq. sententialiter.

NB. Laudandi sunt, ceterisque procul dubio, in gradu meriti, & gloriæ præferendi in divino judicio, qui Regulam B. P. N. Francisci ad literam servant, quam ad literam promiserunt, (nisi tamen meritum eorū inficiatur, prout in Phariseo, qui se solum justū reputabat, publicanū autem ut peccatorē aspernabatur) Charitas non æmulatur, non agit perperam, nō despicit alios, sed præponit eos

eos

eos sibi, de nullo tam viliter sentit, quàm de proprio subiecto. Videant illi, ne tandem videant eos in iudicio sibi praeponi divino, quibus se nunc arroganter praefereunt in proprio. Audiant, quid *S. P. N. Franciscus* illis, & nobis inculcet in Regula, c. 2. *Quos moneo, & exhortor, ne despiciant, neque iudicent homines-- sed magis unusquisque iudicet, & despiciat semetipsum. Etc. 10. Moneo, & exhortor in Domino Jesu Christo, ut caveant Fratres ab omni superbia, vana gloria, invidia &c.*

Rationes plures de prome ex solutione objectionum Cap. sequenti.

CAP. XVIII.

Solvuntur objectiones Cavillantium, FF. Minores Conventuales non esse Regulae S. Francisci observatores, ejusdemque Filios.

*PR*imam cavillationem desumunt ex verbis *S. P. N. Francisci* in testamento, dicentis: *Et non mittant glossas in Regulam dicendo, ita volunt intelligi &c.* Inde inferunt: ergò Regula observanda est sine glossa, sine interpretatione, sine privilegiatione &c. alioquin delinquent contra mentem *S. P. Francisci*. Sed ad hanc

R. 1. cum Bartoluc. quòd auctoritas illa nullo modo liget ullos *FF. Minores*, quantumvis non sint *Conventuales*. Rationem dant ipsimet Summi Pontifices *Gregorius IX. Nicolaus III.* Quia *S. Franciscus* ad testamenti observantiam Fratres suos obligare nequivit sine eorum consensu, & maxime Ministrorum, quos universos tangebatur.

E s

Nec